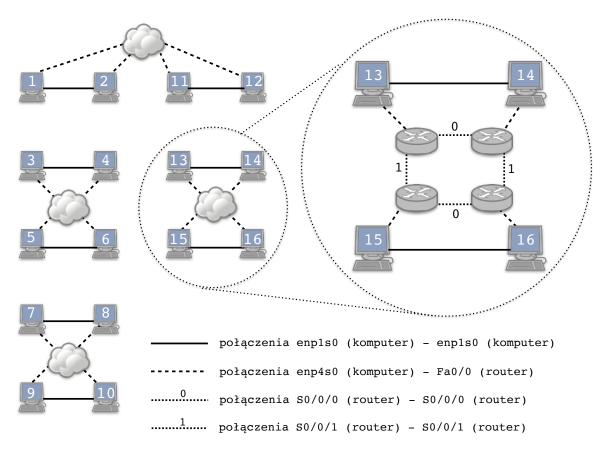
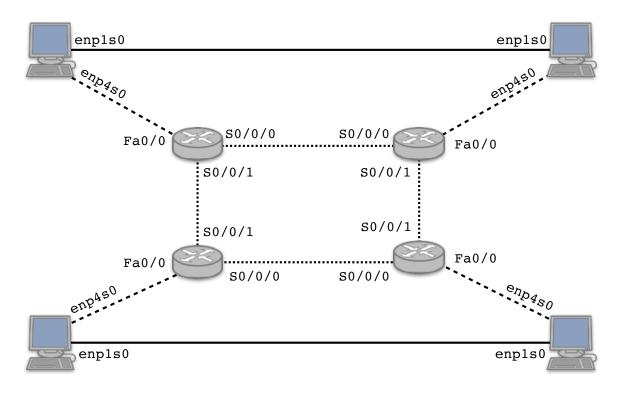
Warsztaty z Sieci komputerowych Lista 3

Topologia sieci na te zajęcia została przedstawiona poniżej; każda czwórka komputerów jest osobną strukturą niepołączoną z niczym innym.

Celem dzisiejszych zajęć będzie skonfigurowanie (osobno w każdej czwórce) protokołu routingu dynamicznego RIP. Protokół ten będziemy konfigurować zarówno na routerach jak i na komputerach. Każdy komputer jest połączony z routerem nie tylko łączem ethernetowym, po którym będą przesyłane pakiety, ale także łączem szeregowym, służącym wyłącznie do konfiguracji.

Przed rozpoczęciem konfiguracji w 4-osobowych grupach ustalcie i zapiszcie na kartce adresy 10 sieci łączących Wasze komputery i routery. Sieci powinny być rozłączne adresowo. Wykorzystajcie pule adresów prywatnych 192.168.0.0/16 i 172.16.0.0/12. Nie wykorzystujcie masek sieci innych niż byłyby wybrane podczas routingu klasowego, tj. /24 dla sieci 192.168. \boldsymbol{x} .0 i /16 dla sieci 172. \boldsymbol{x} .0.0. Określcie też jakie adresy IP będą miały poszczególne interfejsy sieciowe.

Zadanie 1. Zdekonfiguruj interfejs enp3s0 poleceniem ifdown enp3s0. Poleceniem

\$> minicom

podłącz się do konsoli routera. Naciśnij klawisz Enter, aby przejść do znaku zachęty. Jeśli zostaniesz zapytany o wprowadzenie startowej konfiguracji (Would you like to enter the initial configuration dialog), wpisz no i naciśnij klawisz Enter. Jeśli zostaniesz zapytany o zakończenie autoinstalacji (Would you like to terminate autoinstall) wpisz yes i naciśnij klawisz Enter.

Router korzysta z systemu operacyjnego Cisco IOS. Konsola routera umożliwia dopełnianie poleceń klawiszem Tab tak jak w powłoce. W dowolnym momencie można nacisnąć klawisz? i otrzymać kontekstową pomoc.

Na początku uzyskaj uprawnienia administratora poleceniem

Router> enable

Konsola IOS działa w dwóch trybach: trybie konfiguracji do którego wchodzimy poleceniem

Router# configure terminal

w którym znak zachęty to Router(config) i trybie wydawania poleceń (domyślny tryb po podłączeniu do konsoli), w którym znak zachęty to Router. W trybie konfiguracji niektóre polecenia powodują wejście głębiej w menu konfiguracji; aby wyjść o jeden poziom wyżej należy wpisać polecenie exit. Poziom menu w którym się aktualnie znajdujemy jest zazwyczaj odzwierciedlony w wyświetlanym znaku zachęty. Żeby zakończyć tryb konfiguracji (w dowolnym miejscu menu konfiguracyjnego) i przejść do trybu wydawania poleceń, należy wpisać polecenie

Router(config)# end

Można też skracać wpisywane polecenia i ich parametry: zostaną one wykonane pod warunkiem, że da się je jednoznacznie rozszerzyć do właściwych. Przykładowo zamiast polecenia configure terminal można wpisać polecenie conf t.

Zacznij od skonfigurowania konsoli, wydając (w trybie konfiguracji) polecenia

```
Router(config)# line console 0
Router(config-line)# logging synchronous
Router(config-line)# transport preferred none
```

a następnie wyjdź z trybu konfiguracji (poleceniem end).

Zadanie 2. W trybie wydawania poleceń wyświetl dostępne interfejsy sieciowe:

Router# show ip interface brief

Dostępne powinny być cztery interfejsy:

- FastEthernet0/0 (w skrócie Fa0/0),
- FastEthernet0/1 (nie będziemy go używać),
- Serial0/0/0 (S0/0/0) oraz
- Serial0/0/1 (S0/0/1).

Uwaga: na niektórych routerach zamiast dwóch ostatnich interfejsów dostępne są Serial0/1/0 i Serial0/1/1; należy wtedy zmienić odpowiednio poniższe polecenia. Zaczniemy od konfiguracji interfejsów sieciowych routera. Wejdź w tryb konfiguracji wpisując configure terminal i następnie wejdź w tryb konfiguracji interfejsu Fa0/0 poleceniem

```
Router(config)# interface Fa0/0
```

Zauważ, że znak zachęty zmienił się na Router(config-if). Na początku trzeba aktywować interfejs poleceniem

```
Router(config-if)# no shutdown
```

Potem przypisz interfejsowi Fa0/0 adres IP i maskę sieci (w formacie czterech liczb dziesiętnych oddzielonych kropkami) poleceniem

```
Router(config-if)# ip address adres maska
```

Jeśli podasz błędny wpis, możesz go usunąć poleceniem no ip address adres maska. Wyjdź do trybu wydawania poleceń (poleceniem end) i ponownie wyświetl dostępne interfejsy sieciowe poleceniem

```
Router# show ip interface brief
```

Wypróbuj także polecenia

```
Router# show ip interface
Router# show interface
```

W analogiczny sposób skonfiguruj dwa pozostałe interfejsy: Serial0/0/0 i Serial0/0/1. Bieżącą konfigurację możesz wyświetlić poleceniem

Router# show running-config

Z każdego routera pingnij pozostałe. Które adresy IP są dostępne?

Na komputerze skonfiguruj interfejs enp4s0 (ten połączony z interfejsem Fa0/0 routera)

```
#> ip link set enp4s0 up
#> ip addr add adres/maska dev enp4s0
```

a następnie dodaj trasę domyślną prowadzącą przez interfejs Fa0/0 routera:

```
\#> ip route add default via adres\_interfejsu\_Fa0/0
```

Wyświetl tablice routingu na komputerze i routerze:

```
#> ip route
Router# show ip route
```

Poleceniem ping sprawdź, które adresy IP przypisane komputerom lub routerom w sieci są dostępne z komputera. Czy osiagalne są wszystkie interfejsy najbliższego routera? A interfejsy innych routerów?

Zadanie 3. Włączymy teraz na routerze protokół RIP w wersji 2. W tym celu wejdź do konfiguracji protokołu RIP wydając w trybie konfiguracji polecenie

```
Router(config)# router rip
```

Będąc w tym trybie włącz wersję drugą protokołu poleceniem

```
Router(config-router)# version 2
Router(config-router)# no auto-summary
```

Następnie włącz rozgłaszanie informacji o wszystkich trzech sąsiadujących z routerem sieciach poleceniami

```
Router(config-router)# network adres_sieci_1
Router(config-router)# network adres_sieci_2
Router(config-router)# network adres_sieci_3
```

Adres sieci należy wpisać bez maski sieci. W trybie wydawania poleceń możesz właczyć wyświetlanie wszystkich aktualizacji protokołu RIP poleceniem

```
Router# debug ip rip
```

Powyższe informacje (i inne włączone informacje diagnostyczne) można wyłączyć poleceniem

Router# undebug all

O działaniu RIP można przekonać się również oglądając co jakiś czas wynik działania poleceń:

```
Router# show ip rip database
Router# show ip protocol
Router# show ip route
```

W uruchomionym na komputerze Wiresharku obejrzyj wysyłane przez router komunikaty RIP. O jakich sieciach dostajesz powiadomienie?

Poczekaj aż stan tablicy routingu osiągnie stan stabilny. Następnie poleceniem ping sprawdź, które adresy IP przypisane w sieci są dostępne z komputera. Adresy IP z 8 sieci (ze wszystkich dotychczas zdefiniowanych) powinny być osiągalne.

Zadanie 4. Za pomocą polecenia traceroute znajdźcie trasę pomiędzy dwoma komputerami przechodzącą przez trzy routery. Wyłączcie jeden z interfejsów wykorzystywanych na tej trasie (Serial0/0/0 lub Serial0/0/1). W tym celu na odpowiednim routerze wykonajcie polecenia

```
Router(config)# interface nazwa_interfejsu
Router(config-if)# shutdown
```

Jak zmieniła się trasa pokazywana przez poprzednie polecenie traceroute? Właczcie ponownie interfejs poleceniem

```
Router(config-if)# no shutdown
```

i znowu sprawdźcie trasy wyznaczane przez traceroute.

Wykonajcie powyższe zadanie dla innej trasy obserwując dodatkowo wymieniane komunikaty włączając ich wyświetlanie poleceniem

```
Router# debug ip rip
```

a także okresowo monitorując stan tablicy poleceniami

```
Router# show ip rip database
Router# show ip protocol
Router# show ip route
```

Zadanie 5. W tym zadaniu skonfigurujemy protokół RIP również na komputerach. Rozpocznij od zdekonfigurowania bieżących ustawień interfejsu enp4s0 na komputerze poleceniami

```
#> ip route del default via adres_bramy_domyślnej
#> ip addr flush enp4s0
```

Linuksowym programem implementującym protokoły routingu dynamicznego jest quagga, której interaktywna konfiguracja jest bardzo podobna do konfiguracji routerów Cisco. Polecenia konfigurujące Quaggę należy wydawać w specjalnym terminalu konfiguracyjnym; uruchom go teraz przez

\$> vtysh

Wejdź w tryb konfiguracji (znak zachęty powinien zmienić się na host(config)) i skonfiguruj interfejsy sieciowe enp1s0 i enp4s0. Uwaga: tym razem adresy IP należy podawać w postaci CIDR.

```
host(config)# interface enp1s0
host(config-if)# no shutdown
host(config-if)# ip address adres/maska
host(config-if)# exit
host(config)# interface enp4s0
host(config-if)# no shutdown
host(config-if)# ip address adres/maska
host(config-if)# exit
```

Następnie sprawdź, czy zmiany zostały przyjęte przez jądro, uruchamiając w innym terminalu linuksowe polecenia ip addr i ip route. (W tablicy przekazywania powinny być informacje o dwóch bezpośrednio podłączonych sieciach).

Uruchom program wireshark, żeby zobaczyć jakie pakiety będą wymieniane. W Quagdze włącz protokół RIP dla obu sąsiadujących sieci poleceniami

```
host(config)# router rip
host(config-router)# version 2
host(config-router)# network adres_sieci_1
host(config-router)# network adres_sieci_2
```

Uwaga: tym razem adres sieci należy podać z maską, czyli np. 192.168.7.0/24.

W Wiresharku obejrzyj pakiety przesyłane podczas tworzenia tablicy routingu. Okresowo oglądaj tablicę routingu poleceniem ip route a także w terminalu konfiguracyjnym Quaggi poleceniem show ip route. Po zakończeniu budowania tablic poleceniami ping i traceroute sprawdź, że wszystkie sieci są dostępne.

Na routerach wyłącz interfejsy Serial0/0/0. Połączenia stworzą teraz 8-elementowy cykl (element to komputer lub router). Ile zajęło protokołowi RIP zauważenie tej sytuacji i rekonfiguracja tras?

Lista i materiały znajdują się pod adresem http://www.ii.uni.wroc.pl/~mbi/dyd/.

Marcin Bieńkowski